

अभ्यमित (von 2. अभ् mit अभि) adj. krank AK. 2, 6, 2, 9. H. 439. — Vgl. अभ्यात.

अभ्यमित्र (von 2. अभ् mit अभि) n. Angriff P. 5, 2, 17. Nach dem Sch. adv. (अभि + अभित्र) gegen den Feind.

अभ्यमित्रिण, अभ्यमित्रिय und अभ्यमित्र्य adj. zum Angriff geeignet, muthig angreifend P. 5, 2, 17. AK. 2, 8, 2, 43. H. 792. Wohl von अभ्यमित्र; nach dem Sch. zu P. 5, 2, 17: = अभित्राभिमुखं सुष्ठु गच्छति.

अभ्यमिन् (von 2. अभ् mit अभि) adj. angreifend P. 3, 2, 157.

अभ्यय (von इ mit अभि) m. 1) das Herbeikommen, Nahen: तमोऽभ्यये KĀTJ. ÇR. 4, 13, 13. — 2) Eingang, Untergang: आदित्याभ्यये KĀTJ. ÇR. 8, 9, 13.

अभ्यरि (अभि + अरि) adv. gegen den Feind: व्रजन् H. 792.

अभ्यर्कबिम्बम् (von अभि + अर्क - बिम्ब) adv. gegen die Sonnenscheibe gekehrt: स्थितः ÇĀK. 170.

अभ्यर्चन (von अर्च् mit अभि) n. Verehrung, Anbetung: देवताभ्यं M. 2, 176. N. 12, 58. R. 2, 67, 23. Verz. d. B. H. No. 896.

अभ्यर्च्य (wie eben) adj. verehrungswürdig PAÑKAT. III, 260.

अभ्यर्णा 1) adj. nahe P. 7, 2, 25. Vop. 26, 111. AK. 3, 2, 17. H. 1534. 1431.

RAGH. 2, 32. BHATT. 3, 28. कालोऽभ्यर्णजलागमः SĀH. D. 63, 8. — 2) n. Nähe: अभ्यर्णवर्तिन् KATHĀS. 23, 71. — Von अर्न् mit अभि; nach P. 7, 2, 25. von अर्द्; vgl. अर्पाणि entfernt.

अभ्यर्थन (von अर्थ् mit अभि) Bitte, n. ÇĀNTIÇ. 1, 17. f. ० ना SĀV. 4, 27. KATHĀS. 20, 107. ०भङ्ग KUMĀRAS. 1, 53.

अभ्यर्थनीय (wie eben) adj. dem man mit einer Bitte nahen kann: कस्य नाभ्यर्थनीयाः BHARTṚ. 2, 59. — Vgl. अभ्यर्थ्य.

अभ्यर्थिन् (wie eben) adj. bittend: अभीष्टाभ्यं KATHĀS. 20, 63.

अभ्यर्थ्य (wie eben) adj. zu bitten: असतो नाभ्यर्थ्याः BHARTṚ. 2, 61. कार्येषु — अभ्यर्थ्योऽस्मि न वज्रिणा RAGH. 10, 41.

अभ्यर्थ्य (अभि + अर्थ) m. diesseitige Lage, mit dem abl. ÇAT. Br. 4, 2, 3, 7. loc. diesseits, vor 1, 7, 3, 21. 4, 2, 3, 7. — Vgl. अप्यर्थम्.

अभ्यर्थयन् (अ० + य०) adj. Spenden entgegenbringend, von Pūshan RV. 6, 50, 5. Nir. 6, 6. — Vgl. प्रत्यर्थि.

अभ्यर्हणीय (von अर्ह् mit अभि) adj. ehrenwerth, ehrwürdig; davon nom. abstr. ०ता M. 9, 23: जगामाभ्यर्हणीयताम्.

अभ्यवकर्षण (von कर्प् mit अभि + अघ्र) n. das Herausziehen AK. 3, 3, 17.

अभ्यवकाश (अभि + अघ्र०) m. freier Raum, das Freie KAUC. 46.

अभ्यवदान्य (अभि + अघ्र - वदान्य) adj. eine Gabe (gen.) zurückhaltend in Bezug auf Jmd (acc.): मा नो भवान्देहान्तस्तस्याप्यन्तस्याघवदान्यो भूत् ÇAT. Br. 14, 9, 1, 10. = BRH. ĀR. Up. 6, 2, 7.

अभ्यवस्कन्द (von स्कन्द् mit अभि + अघ्र) m. Ueberfall H. 800.

अभ्यवस्कन्दन् (wie eben) n. dass. AK. 2, 8, 2, 78.

अभ्यवक्त्रण (von क्त्र् mit अभि + अघ्र) n. das Hinabschaffen, Fortschaffen: भस्मनः ÇAT. Br. 6, 7, 2, 14. 8, 2, 1. 10, 1, 5, 2. KĀTJ. ÇR. 17, 1, 1.

अभ्यवहार (wie eben) m. das Essen, Geniessen H. 423. R. 2, 87, 15. 4, 61, 42. अल्पान्नाभ्यं M. 6, 59. PAÑKAT. 188, 13.

अभ्यवहार्य (wie eben) adj. essbar, geniessbar H. 921, Sch. R. 4, 30, 33. 51, 6. P. 7, 3, 69, VĀRTI. 2, 1, 35, Sch. 4, 2, 16, Sch. subst. n. Essen: सर्वत्रैदृशित्वाभ्यवहार्यमेव विषयः VIKR. 39, 14.

अभ्यवापन (von इ mit अभि + अघ्र) n. das Hinabgehen: अघ्र एवाभ्यवेत्य — यद्यु अभ्यवापनाय ग्लापित् ÇAT. Br. 3, 8, 5, 10.

अभ्ययशन (von अघ्र् mit अभि) n. das Reichen bis zu Etwas, das Erreichen Nir. 2, 15. 6, 1, 4.

अभ्यसन (von अस्, अस्यति mit अभि) n. das Obliegen, Studium MED. s. 14. अभ्यसनशीलस्य विद्येव तनुतां गता R. 5, 19, 22. RAGH. 1, 88. स्वाध्यायाभ्यं BHAG. 17, 15. ब्रह्मज्ञानाभ्यं ÇĀNTIÇ. 4, 17.

अभ्यसूयक (von असूय् mit अभि) adj. neidisch, missgünstig BHAG. 16, 18.

अभ्यसूया (wie eben) f. Neid, Missgunst KUMĀRAS. 3, 4. RAGH. 6, 74. 9, 64. MEGH. 40. साभ्यसूय adj. RAGH. 7, 2.

अभ्यस्त (von अस्, अस्यति mit अभि) adj. 1) gelesen, studirt RAGH. 1, 8. — 2) reduplicirt Nir. 4, 23. 25. P. 6, 1, 5. 33. 189. 4, 112. 7, 1, 4. 78. 3, 87. 3, 4, 109. — 3) multiplicirt Nir. 3, 10.

अभ्यस्तम् (von अभि + अस्त) adv. zum Untergange hin: इ untergehen ÇAT. Br. 12, 4, 4, 6. अभ्यस्तमय Untergang (der Sonne), s. अनुदृताभ्यस्तमय.

अभ्याकाङ्क्षित (von काङ्क्ष् mit अभि + आ) n. falsche Forderung, falsche Anklage ÇABDAR. im ÇKDR.

अभ्याकारम् s. u. कर्, करोति mit अभि + आ.

अभ्याक्रामम् (von ०क्राम und dieses von क्रम् mit अभि + आ) adv. herantretend (an den Webstuhl) oder wechselseitig: तत्त्वमेकं युवती विव्रीपे अभ्याक्रामं वयतः षामयूखम् AV. 10, 7, 42.

अभ्याघ्यान (von घ्या mit अभि + आ) n. falsche Anklage, Verleumdung AK. 1, 1, 5, 11. H. 268.

अभ्यागत (von गम् mit अभि + आ) 1) adj. s. u. गम्. — 2) m. Gast H. 499. HIT. I, 101. KĀN. 49. VID. 230.

अभ्यागम (wie eben) m. 1) Herbeikunft, Annäherung (अभ्युपगम) H. an. 4, 214. Besuch: किं वा मद्यभागमकरणं ते RAGH. 16, 8. — 2) Nähe H. an. 4, 213. MED. m. 38. — 3) das vor - Jmd - Aufstehen (अभ्युद्गमन) MED. (अभ्युत्थान) VIÇVA im ÇKDR. — 4) Angriff, Beschädigung, Schlag (घात) H. an. 4, 214. (अभिघात) MED. — 5) Kampf, Schlacht AK. 2, 8, 2, 74. H. 797. an. 4, 213. — 6) Feindschaft (रोध) H. an. 4, 214. (विरोध) TRIK. 3, 3, 291. MED. (वैर) VIÇVA im ÇKDR.

अभ्यागमन (wie eben) n. das Herankommen R. 1, 8, 24.

अभ्यागारिक (von अभि + आगार) adj. mit Eifer für den Unterhalt der Familie sorgend AK. 3, 1, 12. H. 478.

अभ्याघात (von क्त्स् mit अभि + आ) m. Ueberfall M. 9, 272.

अभ्याघातिन् (wie eben) adj. P. 3, 2, 142.

अभ्याचार (von चर् mit अभि + आ) m. Anfechtung: अव्यारयत वरणेन देवा अभ्याचारममुराणां अः अः AV. 10, 3, 2.

अभ्याज्ञाय (von ज्ञा mit अभि + आ) Anweisung, Befehl: तस्मिन्दक्षिणां दधाति तूरी मिथुनौ दद्यादित्यभ्याज्ञायै नैव मन्ये इति कस्माद् माकृत्वित्यः ÇAT. Br. 9, 5, 1, 57.

अभ्यातान (von तन् mit अभि + आ) m. Ausbreitung KAUC. 137.

अभ्यातम् (von अभि + आतम्) adj. gegen sich, zu sich hingekehrt: कुशयिज्जुनान्यभ्यातामग्राणां ĀÇV. GRHJ. 1, 17. Davon ०तम् adv. gegen sich, zu sich hin: चितः ÇAT. Br. 7, 1, 1, 21. 9, 1, 2, 30. प्रदेशाः पर्वणा उत्तमे अञ्जयिवौष्ठयोऽभ्यातम् निमार्ष्टि ĀÇV. ÇR. 1, 7, 5, 5. GRHJ. 1, 7. KĀTJ. ÇR. 16, 7, 12. 17, 2, 2. 18, 2, 11 (MAHIDH. zu VS. 17, 8.). KAUC. 90.